अतिक्रमण *n.* das Überschreiten, Vorübergehen.
अतिक्रूर gar furchtbar.
अतिग (—०) überschreitend, überwältigend.
अतिचतुर überaus rasch, flink.
अतिचार *m.* Übertretung.
अतिचिरम् zu lange.
अतिच्छन्दस् frei von Verlangen; *f. N. gewisser Metra.*
अतिजगती *f. N. eines Metrums.*
अतिजीवन्मृतक mehr tot als lebendig.
अतितपस्विन् übermäfsig asketisch.
अतितराम् *Adv.* stärker, besser, mehr; überaus, sehr, zu sehr.
अतितारिन् hinübersetzend *o.* -führend.
अतितेजस् *u.* **०जस्विन्** überaus glänzend oder kräftig.
अतित्वरित voreilig.*
आतिथि *m.* Gast. *Abstr.* **अतिथिता** *f.*, **०त्व** *n.*
अतिदाह *m.* heftiger Brand.
अतिदीर्घ zu lange.
अतिदीर्घकोपनता zu langer Zorn.*
अतिदुःखान्वित *u.* **०खित** überaus betrübt.
अतिदुर्वृत्त von sehr schlechtem Betragen.
अतिदुष्कर überaus schwierig.
अतिदूर sehr weit, zu weit; *n. adv.*
अतिदूरवर्तिन् zu fern liegend, für (*Gen.*).
अतिदेश Übertragung (*g*).
अतिधृति *f. N. eines Metrums.*
अतिनाश dem Untergang entrückt.
अतिनिर्घृण ohne alles Mitleid.*
अतिनिर्बन्ध *m.* übergrofser Eifer. **०न्धेन** *u.* **०न्धतस्** angelegentlichst.
अतिनिष्करुण allzu grausam.
अतिनिष्ठुर allzu rauh *o.* hart.*
अतिनृशंस allzu boshaft *o.* grausam.*
अतिपात *m.* das Verstreichen, Versäumen.
अतिपातिन् verstreichend, versäumend, überholend.
अतिपिनद्ध zu eng geschnürt.*
अतिप्रकाश allbekannt. *Abstr.* **०कत्व** *n.*
अतिप्रबन्ध *m.* Ununterbrochenheit.
अतिप्रबल *o.* **०लिन्** überaus stark, mächtig.
अतिप्रमाण übermäfsig grofs.
अतिप्रयुक्त sehr gebräuchlich.
अतिप्रवृत्त sehr eifrig, geschäftig.
अतिप्रवृद्ध sehr vorgerückt (*Alter*), sehr kräftig, üppig, übermütig.
अतिप्रसक्ति *f.*, **०सङ्ग** *m.* übergrofser Hang zu (—०). **०ङ्गतस्** aus übergrofsem Eifer.
अतिप्राकृत ganz gemein, ungebildet.
अतिभार *m.* überschwere Last.
अतिभीषण gar fürchterlich.
अतिभूमि *f.* Höhepunkt. (**०लङ्घिन्** über den H., zu weit gehend*).
अतिभूरि (०—) aufserordentlich viel.
अतिभैरव gar schrecklich.
अतिमलिन zu schmutzig, gemein.
अतिमात्र übermäfsig; **०**— *u. n. adv.*
अतिमान *m.* Hochmut.
अतिमानिन् hochmütig.
अतिमुक्त *N. einer Pflanze.*
अतिमुखर überaus geschwätzig.
अतिमूढ ganz thöricht.
अतिरंहस् überaus schnell.
अतिरमणीय *u.* **०रम्य** überaus reizend.
अतिरात्र übernächtig.
अतिरुष् überaus zornig.
अतिरूप sehr schön; *n.* grofse Schönheit.
अतिरेक *m.* Überschuss.
अतिललित gar lieblich.
अतिलुब्ध sehr gierig, habsüchtig.
अतिलोभ *m.*, **०ता** *f.* unmäfsige Gier.
अतिलोल schwank.
अतिलोहित, *f.* **०हिनी** hochrot.
अतिलौल्य *n.* zu grofse Gier.
अतिवर्तिन् überschreitend.
अतिवर्ष *m. n.*, **०ण** *n.* zu viel Regen.
अतिवाद *m.* zu starke Sprache, Beleidigung.
अतिविधुर zu elend.
अतिविसंष्ठुल überaus schwankend.
अतिविस्तर Ausführlichkeit. **०तस्** mit A.
अतिवृद्धि *f.* zu grofses Wachstum.
अतिवृष्टि *f.* zu viel Regen; **०द्** — gebend.
अतिशक्करी *f. N. eines Metrums.*
अतिशय hervorragend, besser als (*Abl.*); *m.* Überschuss, Übermafs; **०**— *u. Instr.* mehr, höchst, überaus.
अतिशयन, *f.* **ई** *u.* **०शयिन्** vorzüglich.
अतिशयित übertroffen.*
अतिशयोपमा *f.* ein übertriebenes Gleichnis.